Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26001
Copyright: Admont, Benediktinerstift

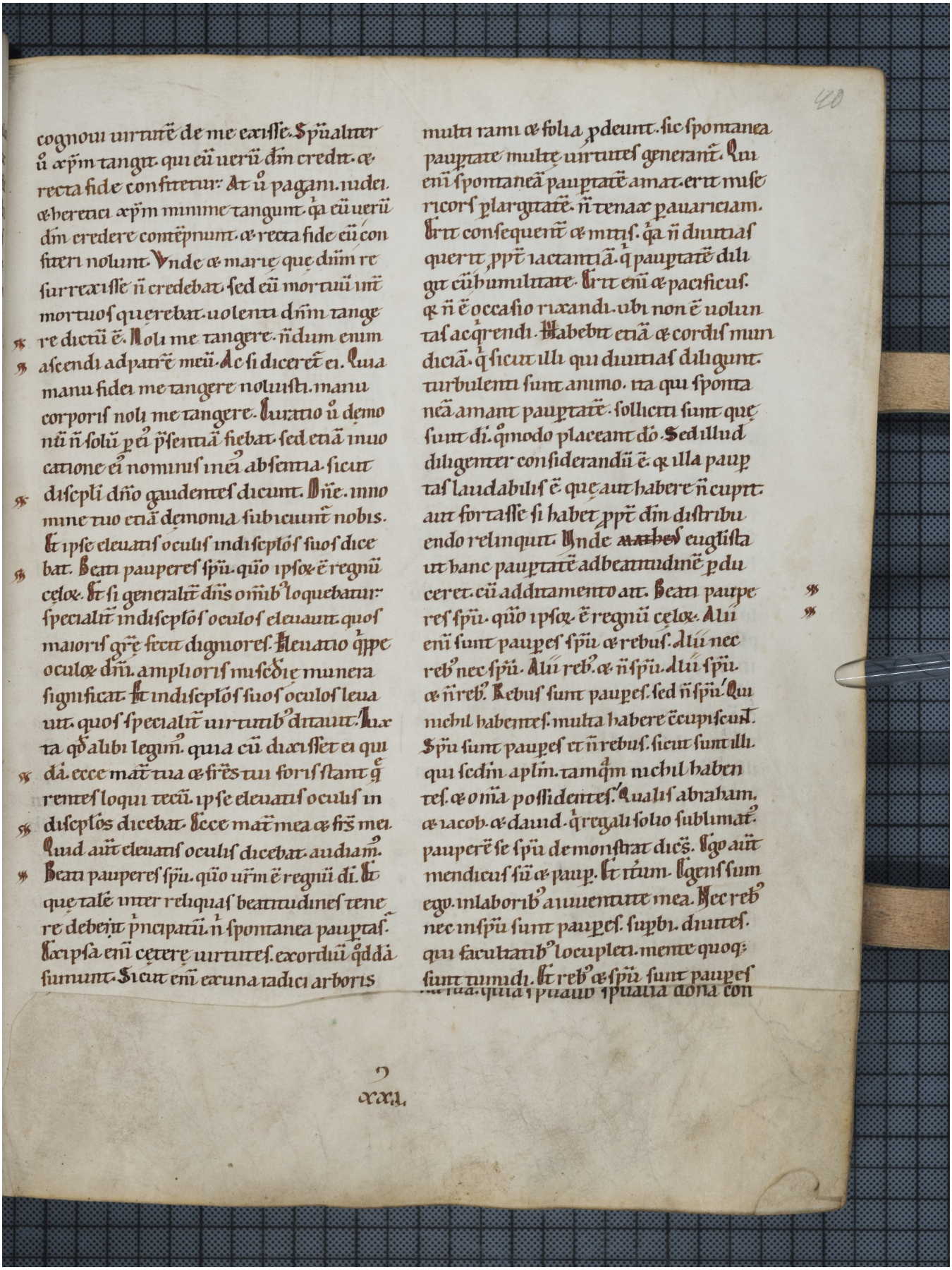

40

cognouit uirtutē de me exisse. Spūaliter
ū xp̄m tangit. qui eū uerū dm̄ credit. et
recta fide confitetur. At ū pagani. iudei.
et heretici xp̄m minime tangunt. qa eū uerū
dm̄ credere contēpnunt. et recta fide eū con
fiteri nolunt. Vnde et mariē que dm̄m re
surrexisse ñ credebat. sed eū mortuū inter
mortuos querebat. uolenti dm̄m tange
re dictū ē. Noli me tangere. ñdum enim
ascendi ad patrē meū. Ac si diceret ei. Qua
manu fidei me tangere noluisti. manu
corporis noli me tangere. Curatio ū demo
nū ñ solū pei p̄sentiā fiebat sed etiā inuo
catione eī nominis inei absentia. sicut
discipli dn̄o gaudentes dicunt. Dn̄e. inno
mine tuo etiā demonia subiciunt nobis.
Et ipse eleuatis oculis in discipłos suos dice
bat. Beati pauperes spū. quō ipsorē regnū
celorē. Et si generaliter dn̄s omib̄ loquebatur:
specialiter in discipłos oculos eleuauit. quos
maioris grē fecit dignores. Eleuatio q̄ppe
oculorē dn̄i. ampliores misericordie munera
significat. Et in discipłos suos oculos leua
uit. quos specialiter uirtutib̄ ditauit. Iux
ta qd alibi legim̄. quia cū diuisset ei qui
dā. ecce mater tua et fratres tui foris stant q̄
rentes loqui tecū. ipse eleuatis oculis in
discipłos dicebat. Ecce mater mea et fratres mei.
Quid autē eleuatis oculis dicebat. audiam̄.
Beati pauperes spū. quō uīm ē regnū dei. Et
que tale inter reliquas beatitudines tene
re debeīt p̄ncipatū. n spontanea paupta.
Ac ipsa enī cetere uirtutes. excorduū qd dā
sumunt. Sicut enī ex una radici arboris
multi rami et folia pdeunt. sic spontanea
paupta multe uirtutes generant. Qui
enī spontaneā paupta amat. et ut mise
ricors plargitate. ñ tenax pauariciam.
Et ut consequentē et mtis. qa ñ diuitias
quer. ut ppter iactantiā. q paupta dili
git eū humilitate. Et enī et pacificus.
et ñ ē occasio riandi. ubi non ē uoluntas acq̄rendi. Habebit etiā et cordis mun
diciā. q sicut illi qui diuitias diligunt.
turbulenti sunt animo. ita qui sponta
neā amant paupta. sollicti sunt que
sunt di. qmodo placeant dō. Sed illud
diligenter considerandū ē. et illa paup
tas laudabilis ē. que aut habere ñ cupit.
aut fortasse si habet ppter dm̄ distribu
endo relinquit. Vnde ~~matheus~~ euglista
ut hanc paupta adbeatitudinē pdu
ceret. eū addiramento ait. Beati paupe
res spū. quō ipsorē regnū celorē. Alii
enī sunt pauperes spū et rebus. Alii nec
reb̄ nec spū. Alii reb̄. et ñ spū. Alii spū.
et ñ reb̄. Rebus sunt pauperes. sed ñ spū. Qui
nichil habentes. multa habere ēcupiscunt.
Spū sunt pauperes et ñ rebus. sicut sunt illi.
qui sedm̄ aplm̄. tamq̄m nichil haben
tes. et omia possidentes. Qualis abraham.
et iacob. et dauid. q regali solio sublimat.
paperē se spū demonstrat dicēs. Ego aut
mendicus sū et paup. Et rursum. Ego sum
ego. in laoribus a iuuentute mea. Nec reb̄
nec in spū sunt pauperes. superbi. diuites.
qui facultatib̄ locupleti. mente quoq;
sunt tumidi. Et reb̄ et spū sunt pauperes
[illegible] quia spūalia dona con